

Република Србија
Апелациони суд у Новом Саду
Пословни број Р₄г. 67/15
Дана: 30.06.2015. године
Нови Сад

Апелациони суд у Новом Саду, по судији Споменки Драгаш судији појединцу, у правној ствари по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року који је поднео М. Д. из Ш., ул. бр. ..., кога заступа пуномоћник Ј. М. адвокат у Р., дана 30.06.2015. године донео је

РЕШЕЊЕ

Апелациони суд у Новом Саду оглашава се апсолутно ненадлежним за поступање по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року подносиоца захтева М. Д..

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту права на суђење у разумном року подносиоца захтева М. Д. запримљен код овог суда дана 12.06.2015.године.

Образложење

Предлагач је дана 12.06.2015.године, поднео захтев ради заштите права на суђење у разумном року, а у вези поступка који се водио пред Основним судом у Руми у предмету посл. бр. П.162/11. Подносилац је навео да је дана 13.01.2011. године поднео тужбу против туженог привредног друштва Ж.-Р. д.о.о. из Р., ради предаје ствари. Након одржане две расправе закључена је главна расправа дана 26.09.2011. године, те је против пресуде којом је делимично усвојен захтев тужилац, овде предлагач, изјавио жалбу дана 19.12.2011. године, Након тога је другостепени суд вратио спис Основном суду у Сремској Митровици-Основни суд Рума, ради отклањања процесног недостатка. Предметни спис је запримљен код првостепеног суда дана 28.02.2012. године, те предлагач даље наводи да након тога више од две и по године није предузета било каква радња у циљу отклањања процесног недостатка, да би суд тек 12.05.2015. године предмет доставио другостепеном суду на даље поступање. Предлагач сматра да му је услед оваквог поступања повређено право на суђење у разумном року те је предложио да се утврди да му је ово право повређено, те да му се исплати износ од 500.000,00 динара због повреде права на суђење у разумном року са законском затезном каматом почев од доношења решења до исплате као и трошкови овог поступка, а на терет буџетских средстава Републике Србије-Врховни савет судства у Београду у року од три месеца од дана подношења захтева за исплату.

Овај суд је извршио увид у списе Основног суда у Руми, а раније спис Основног суда у Сремској Митровици Судска јединица Рума посл. број П-162/11 и утврдио следеће чињенице:

Тужилац М. Д. из Ш. је дана 13.01.2011. године поднео тужбу против „Ж.-Р.“ доо из Р., ради предаје ствари, 18.040 кг соје рода 2010. године, те је предложио да суд након спроведеног поступка донесе пресуду којом ће обавезати туженог да му врати-преда 18.040 кг соје рода 2010. године с тим да се те обавезе може ослободити исплатом износа од 676.860,80 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате те да тужиоцу надокнади трошкове поступка са истом каматом почев од пресуђења до исплате, све то у року од 15 дана.

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици, судска јединица у Руми посл. бр. П. 162/11 од 26.09.2011. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан је тужени да тужиоцу, врати-преда 18.040 кг соје рода 2010. године а може се ове обавезе предаје ослободити исплатом износа од 506.825,42 динара са законском затезном каматом од 13.01.2011. године као дана подношења тужбе па до исплате као и да тужиоцу надокнади трошкове поступка у износу од 93.406,00 динара све то у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

Одлучујући о жалби туженог изјављеној дана 21.12.2011. године и жалби тужиоца изјављеној 19.12.2011. године против напред наведене пресуде, Апелациони суд у Новом Саду је својим решењем посл. бр. Гж 449/12 од 09.02.2012. године, вратио предметни спис првостепеном суду ради отклањања процесног недостатка, обзиром да се не види ко је за туженог жалбу потписао, јер нема имена и презимена нити функције потписника жалбе, нити је достављено пуномоћје.

Тужилац је поднеском од 08.07.2013. године затражио од првостепеног суда да му достави другостепено решење којим се налаже отклањање процесног недостатка и замолио да суд хитно поступи по налозима другостепеног суда.

Дописом од 02.10.2014. године Основни суд у Руми, као првостепени, је од туженог, затражио да удовољи налогу другостепеног суда. Тужени је дана 20.11.2014. године отклонио процесни недостатак тако што је одговорио да је жалбу потписао Ћ. В. који је власник и директор туженог, те је Основни суд у Руми дописом од 12.05.2015. године, доставио првостепени спис Апелационом суду у Новом Саду на даље поступање.

Дана 21.05.2015. године Апелациони суд у Новом Саду је под посл. бр. Гж. 1035/15, донео пресуду којом је жалбу тужиоца усвојио а жалбу туженог одбио као неосновану, и пресуду Основног суда у Сремској Митровици, судска јединица у Руми посл. бр. П. 162/11 од 26.09.2011. године преиначио у првом ставу изреке, у делу одлуке о овлашћењу туженог, тако што је одређено да се тужени „Ж.-Р.“ доо Р. може ослободити обавезе да врати - преда 18.040 кг соје рода 2010. године тужиоцу М. Д. из Ш. исплатом износа од 676.860,80 динара са законском затезном каматом од 13.01.2011. године до исплате, и обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 101.062,25 динара на име трошкова парничног поступка, док је пресуда укинута у другом ставу изреке, у одбијајућем делу за исплату износа од 170.035,38 динара. Обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 36.402,00 динара на име трошкова жалбеног поступка.

Одредба чл. 16 ст. 1 и 2 ЗПП прописује да суд у току целог поступка по службеној дужности пази да ли решавање спора спада у судску надлежност и да ће се огласити ненадлежним, укинути спроведене радње у поступку и одбацити тужбу, ако у току поступка утврди да за решавање спора није надлежан суд него неки други орган. Ова одредба се у конкретној правној ствари примењује у смислу одредбе чл. 30 ст.2. Закона о ванпарничном поступку.

Одредба чл. 2 Закона о уређењу судова (Закон објављен у „Службеном гласнику РС“ бр. 101/2013 од 20.11.2013.г., ступио на снагу 21.11.2013.г.) примењује се од 01.01.2014.г. осим члана 2 који се примењује од 21.05.2014.г.) прописује да се члану 8 додају чланови који прописују заштиту права на суђење у разумном року и то чл. 8а-8в. Странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року. Захтевом из става 1 члана 8а, може се тражити и накнада за повреду на суђење у разумном року. Поступак одлучивања о захтеву из става 1 овог члана је хитан. Члан 8б ст. 1 и 2 Закона о уређењу судова прописује да ако непосредно виши суд утврди да је захтев подносиоца основан, може одредити примерену накнаду за повреду права на суђење у разумном року и одредити рок у коме ће нижи суд окончати поступак у коме је учињена повреда права на суђење у разумном року.

Имајући у виду цитиране законске одредбе и чињеницу да је поступак П.162/11 Основног суда у Сремској Митровици, Судска јединица у Руми, правноснажно окончан, доношењем пресуде Апелационог суда у Новом Саду, посл. бр. Гж. 1035/15 од 21.05.2015. године, као и чињеницу да је захтев за заштиту права на суђење у разумном року поднет дана 12.06.2015. године, дакле после правноснажног окончања предметног поступка, овај суд сматра да је захтев недозвољен. Наиме, мере које по одредбама чл. 8а-8в Закона о уређењу судова које изриче непосредно виши суд подразумева да судски поступак није окончан, те овај суд налази да у смислу чл. 16. ст. 2 Закона о парничном поступку нема надлежности истог суда прописаних одредбама чл. 8а-8в Закона о уређењу судова за поступање о конкретном захтеву, па је такав захтев ваљало одбацити, будући да заштиту овог права подносилац не може остваривати пред судом редовне надлежности.

Одлука је донета применом одредбе чл. 16 Закона о парничном поступку у вези чл. 30 ст. 2 Закона о ванпарничном поступку.

Поука о правном леку:

Против овог Решења може се изјавити жалба у року од 15 дана Врховном касационом суду, путем овог суда.

Судија

Споменка Драгаш, с.р.

Зто:

Напомена:

Рж г 1245/2015 од 30.07.2015.године одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено решење Апелационог суда у Новом Саду Р4 г 67/2015 од 30.06.2015 године.